

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

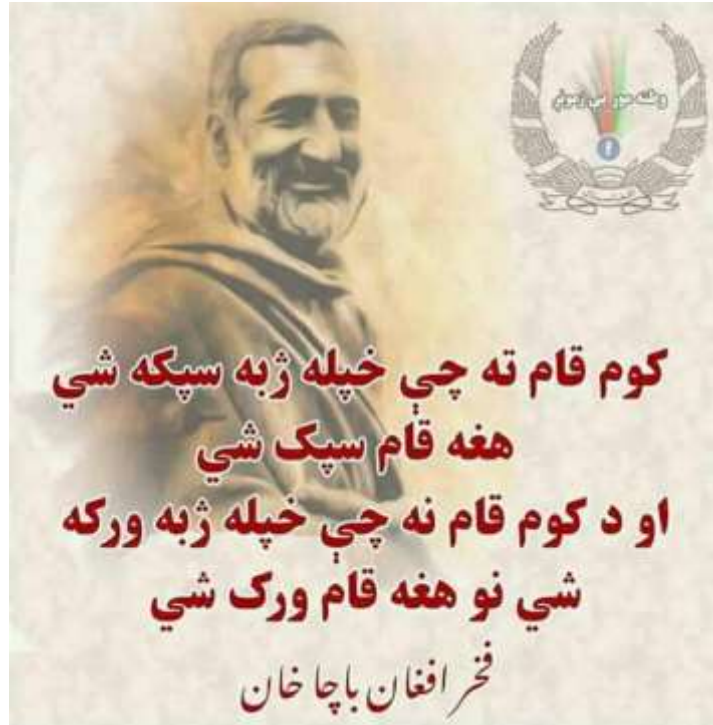

۲۰۲۲/۰۱/۲۰

ولي الله ملكزی

د مینې او پخلاينې بابا!

نن د سولي، مینې او بیداری د بابا (خان عبدالغفار خان) څلور دیرشم تلین دی. د یو داسې پتمن انسان د مبارزې یادونه او لمانځنه ده چې خپله خاني، هستي، عیش او عشرت یې د یو پاشلي او ناغیره قوم د شعوري بیداری په خاطر، د تاواني سودا په تله کې کینود. له جابر پیرنگي سره د مقابلي له امله یې کمربند وتړلو او د (حق ورکول کیري نه، اخیستل کیري) شعار یې پورته کړ. د خامتا او بېستي جامي یې په غاړه کړي او د گواښونو له خطرې بې پروا، په خپل هدف پسې لیونی سپیلنی وگرځید. پیرنگي ترې ویره محسوسه کړه او د ۳۷ کالو لپاره یې د زندان د تورو تمبو ترشا په پنجره کې ولچک کړ. خو هغه د حق او خود ارادیت له غږ څخه توبه گار نه شو؛ په هر فرصت کې یې د خپل قام د تربیې هڅه وکړه؛ ولس یې د علم ریا ته را وبللو او له جنگ او تشدد څخه یې د کرکې چل ورزده کړ.

ما ته خپل ځان بختور ښکاري؛ د ابتدائیه ښوونځي په دریم ټولگي کې ووم چې دغه ستر انسان، کونړ کې د نرنګ لیسې ته راغی. د نورو کمکیو شاگردانو په کتار کې زه هم ولاړ ووم چې د سولي دغه علمبردار او سرلاري مشر ته مې د ژيرو نرگسو غنچه ورکړه. زما په سر یې لاس کش کړ او شایاش یې راته وویل. بیا مې په تنکې ځوانی کې د هجرت په مهال د پېښور په گینته گهر کې په داسې حال کې له لیرې ولید چې هغه یې په کیجاوه کې راوړ او د غونډې ټول خلک ورته په گدا شول. دغه مهال، مونږ ته په غوړونو کې دا ټپه ویل کیده چې غفار خان خو د روسانو یار دی، هغه غدار دار دی او ځای یې دار دی.

خو اوس په سپینې ریرې د دغه بابا د داعیې او مبارزې په قدر پوهیږم چې هغه څومره منلی او وپارلي انسان وو. په کابل کې د هستوګني په مهال؛ د هغه یاور چې زما نژدې دوست دی؛ تیر کال په همدې شپو ورځو کې ما ته

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راوولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولی

وویل: «په خان بابا باندې د پنځه وخته لمانځه قضایې نه وه، هره ورځ به یې د قرانکریم تلاوت کولو او ټول خوراک یې بی بوري شیدې او سلاته وه. هیڅکله یې ما ته په آمرانه لهجه خبره نه کوله. کله به چې د هغه لپاره ځانگړي خواړه راغلل، نو د حویلی د بادیگار دانو مخ ته به یې کښودل او بیا به روان به شو.»

د سیف الله خان اتمانزي لمسی او د بهرام خان زوی «خان عبدالغفار خان» د ۱۸۹۰م کال د فبرورۍ په شپږمې نېټې زیږېدلی؛ د ۱۹۸۸م کال د جنورۍ په شلم تاریخ وفات او په جلال آباد کې خاورو ته سپارل شوی دی. په قبر یې د رڼا گانو باران. اروا یې ښاده او لار یې له لاره وو ډکه. مینه او مننه